

og ikke har med den Slags Ting at gøre. Men ser jeg hen til andre Administrationsgrene, finder jeg der adskillige af den Slags, som nok kunde vidne om, at Administrationen udsteder altfor mange Cirkulærer, og at den undertiden er mindre heldig med sine Reglementer og Cirkulærer, og som det gaar i den ene Gren, saadan gaar det vel let i den anden. Jeg skal i den Anledning gøre opmærksom paa et Cirkulære fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om et Forhold, som jeg kender lidt mere til end til Jærnbanevæsenet. Der er kommet et Cirkulære til samtlige Skoledirektioner i Landet, og i dette Cirkulære meddeler da Ministeriet, at det fra „Pædagogisk Selskab“ har modtaget en Betænkning vedrørende Skriveundervisningens Tilstand heri Landet. Denne Betænkning har Ministeriet drøftet og overvejet og er kommet til nogle Resultater, som det nu sender ud til Skoledirektionerne, og disse have saa at bringe dem videre til samtlige Lærere i Landet. Cirkulæret er udsendt den 3dje Marts, og Ministeriet siger deri, at ved den Undersøgelse, som har fundet Sted om Skriveundervisningen, er det kommet til disse betydningsfulde Resultater, som ere saa vigtige, at det ikke tager i Betænkning at sende dem ud, efter at det nøje har prøvet dem. Naar vi saae, hvad det er for Resultater, som de nøje have prøvet i Ministeriet, og som de nu sende ud til Skolelærerne, saa se vi ikke mindre end 9 Punkter i dette Cirkulære, som Lærerne have at iagttage, og disse 9 Punkter omhandle da saadanne Resultater, som ere saa vigtige, at Ministeriet, som sagt, har sendt dem ud. Der staar saa om, hvordan Skolebordet skal være, hvor Lyset skal komme fra, hvorledes Eleven skal sidde, naar han skriver, hvorledes Haandleddet skal holdes, hvorledes Bogen skal ligge; naar man har lodret Skrift, skal den ligge parallel med Bordets Kant, naar man derimod skriver skraa Skrift, skal den ligge med svag Skraaning, og Skraaning skal være den samme som Bogstavernes, og denne skal atter være som Diagonalen i et Skrivebogsblad af halv Bredde. Endelig kommer man til nok et vigtigt Resultat, som de nøje have prøvet i Ministeriet — de have siddet og skrevet og prøvet det alt sammen, inden de have sendt det til Lærerne — og det er Punkt 7, hvori det siges, at under Skrivningen skal Bogen skydes efterhaanden opad paa Bordet. Er der nu nogen, der tvivler paa, at det er et rigtigt Resultat, man der er kommen til?

Jeg for, mit Vedkommende gør det ikke. Ministeriet har siddet og prøvet det nøjagtigt, at det er den rigtige Maade at skyde Bogen op ad Bordet, efterhaanden som man skriver, og saa sendes det gennem alle Skoledirektioner ud til Lærerne, for at disse ogsaa kunne opdage, at det er den rigtige Maade. Endelig nævnes det under Punkt 8, at naar der saaledes skal skrives, saa er det nødvendigt, at Forskriften skal ligge oven for Skrivebogen. Jeg tror ogsaa, at Ministeriet her har truffet det Rette, thi sæt nu, der var en Lærer, der havde hittet paa, at Forskriften skulde ligge under eller neden for Skrivebogen, hvilken Forvirring vilde det da ikke afstedkomme i Undervisningen, og da Ministeriet har prøvet det altsammen og er kommet til disse Resultater, saa vide vi jo, at det er godt prøvet, og at Reglementet nok skal passe helt igennem. Ministeriet er dog ikke blevet helt færdigt med sine Prøver, det har haft under Overvejelse, hvorvidt den lodrette Skrift er at foretrække for den skraa Skrift, men der er det ikke kommet til et Resultat. Ministeriet er tilbøjeligt til at give den lodrette Skrift Fortrinet, men det finder dog ikke tilstrækkelig Anledning til, forinden dette Spørgsmaal foreligger klarere belyst eller er nøjere overvejet, at give noget Paalæg i saa Henseende, og maa derfor henstille til de paagældende Lærere og stedlige Skolebestyrelser selv at træffe deres Valg. Endnu maa altsaa Lærerne omkring i Landet selv træffe Valg, om der skal skrives skraa eller lodret Skrift, men en Gang, naar Ministeriet faar det overvejet endnu bedre, kommer der sikkerligt et nyt Cirkulære til samtlige Skoledirektioner om, hvilken Skrift der bør foretrækkes, og hvilken Skrift Lærerne i Landet saa have at undervise Børnene i. Om Rigtigheden af disse nøje Prøvelser, som saaledes have fundet Sted i Ministeriet, siger jeg slet ikke noget, men jeg tror, at faar man for mange af den Slags Cirkulærer, saa laver man sig efterhaanden et Lærerkorps i Landet, som enten bliver rene Maskiner til at gaa efter Cirkulærer eller ogsaa giver alle Cirkulærer en god Dag og læser dem ikke en Gang igennem, naar de faa dem. Jeg tror ikke, det er den rigtige Maade at gaa frem paa, og hvis det er den Maade, man gaar frem paa i Jærnbaneadministrationen, tror jeg, at Folkene rundt om paa Jærnbanestationerne, paa Lokomotiverne og alle de andre Steder vilde have godt af at blive lidt mindre bebyrdede med Cirkulærer og Reglementer. Siden jeg er ved at have fat paa Ministerialtidenden og